

Landskap: Blekinge Län

Upptecknat av: P. G. Rutenfranz

Härad: Medelåkra

Adress: Lillhärda Halmjö

Socken: Lillhärda

Berättat av: August Andersson

Uppteckningsår: 1932

Född år 1845 i Lillhärda Halmjö

1

MINDRE TILLFÖRLIT

Uppteckningen rör sig om mynningsharmar och smörväm,  
 mynningsharmar enna följande ti: ja si då va mätt di-  
 ha må då, si då va äppelatt i tre, säu halada grappar alla  
 va ja sha nämna då fö, ja vi mån sä blada, fö si  
 då va int som nu, fö si nu ä di te samman allihop  
 bli una i gamla, mån si då daagd int påu dän ti-  
 en, fö si di gamle gobba o härind di skool att va fö  
 nu skälva di, dåu då va bydnina fö si di tidt men  
 stat di ä si suppa då ja di ä då va fö då di ham  
 te kapa, i brännvin jaas då te påu dän tien säu  
 mätt man pohlade driha i velt ha påu en lachren  
 kipa, i ja sha säya att de gamle brännina di spotta  
 int i glase hälla, ja si då va säu påu dän tien,

Skriv endast på denna sida!

de som va gifta di bejude för say där då va fråga om  
 sh bejude som förhållanden en gånger om året. Has en bejude  
 val ännu, ja si di skiftade se say imellan. Te då ha  
 gått runt hela bejude, för si då va en se som följande  
 ha te ett mindre ätte sina föda, i ha resonerade man  
 om deras seda i bejude i de gånna dar, i si på sinna  
 allmänhetas fika inen va må annat än di som va  
 gifta, i då berod int på sin åttan, män si di skall bara  
 va gifta, ina andamma fika va må för si di fika ha sinna  
 kupa för say nyåttan nå där tien fram, därårina bejude  
 lasett, då had man mitt på höjningen där man haan  
 va ute för si då skall va en stor nyåttan då, i man  
 skall ha mött nyåttan för say där gånna shu ya så, i  
 si då passade man sin att man fika då te stulen ätte da  
 ätte man ha slutat i slau, si te att man ha hätt  
 inne på slenrarna, sin man haan, som de san tige  
 unt, om fällan va redia i knappen på där sa va då bättre te

MINORE TILLFÖRLITL  
 LUNDS UNIVERSITET  
 FOLKMINNESARKIV

de som va gifta di bejude för say där då va fråga om  
 sh bejude som förhållanden en gånger om året. Has en bejude  
 val ännu, ja si di skriftade de say imellan. Te då ha  
 gått runt hela bejude, för si då va en se som följande  
 ha te ett mindre ätte sina föda, i ha resonerade man  
 om deras seda i bejude i de gånna dar, i si på sinna  
 allmänhetas fika inen va må annat än di som va  
 gifta, i då berod int på sinna illan, mån si di skall bara  
 va gifta, ina andamma fika va må för si di fika ha sinna  
 hejda för say syätra nå där tien fram, där ärina bejude  
 lasett, då had man mitt på höjningen där man haan  
 va ute för si då skool va en stora näypäst där, i man  
 skool ha mött nöje för say där gånna shu ya så, i  
 si då passade man sin att man fika där te stulen ätte de  
 ätte man ha slutat i slau, si te att man ha hätt  
 inne på sin slenrara, sin man haan, som de san tige  
 unt, om fällan va redia i knappen på där sa va då bättre te

ANDRE TILFÖRLITLIG  
 LUNDS UNIVERSITET  
 FOLKMINNESARKIV

Byggnads  
& gifta

ligga på slennan i då friska nyläggda häst, i si man  
 va såu mænna såu man ha int plats in i stuan, för si  
 då va hunratallt mäs mænna i ett gille, mäs ett redett  
 byatalag, i för då såu rökt man ut från bäst tien på  
 ännu, sin att man ha va mit hela tien man va då  
 i ha va natta i tue doon, ja di ha då valett då vill ja  
 lära för si di ha alla sat beka för sag och sam valett  
 va på in från tien, ja, jag ha talat om att då lehtes på  
 olika sätt på slennan och i unga nättana, för si då  
 va fruntimman mäs sam löu på in slennan, i gäntöva  
 falla sin de ha int nicheltt sea på in richte sam på ad  
 dam te från opp i skammelt sin då yiche til olika te mäs  
 alltihop, mäs då va ett redett näge mäs dāhar byatma  
 knett, sam va endast för di yfte mænna, i ja ska  
 säga att då faus luv i de gamle yfte härra i gubba  
 på in från tien, ja si ja ha sä att för si ja ha sytt vatt  
 mäs mænna gamla nå suu ja fört be ha va i kalmgå.

vid byudniar gik man in på samma nå fram, män  
man stannade i fastan i to år say de örra blävar, som räkt  
i hatt i d. i fruntemana yoa på samma må sina ston  
spala di has bryste in say i i dän sta man i hostor i häckla  
i tilla say i dän stora mässingdassans spegel som sat i  
sittett, i tölta say i skäggell o om kvin munnen i yoa  
say gra ti, i te sitt öppnadt man dänar te däm i hållhatt  
däm wälhamra, i dän svaratta man de bice möyfa  
i omöyfa uricheta på inbyudor i sin hära man gus  
fre i dätta husett, i fäställa må gus välsingelke, i henen  
shyddat ert hem, i guss näd i yälp wa må en allte, i  
hans välsingelke wa allte öra set hem nu i allte, i si dän  
wa sin mått man skall ra aff i yära say te må.  
i sin skall man stanna ve dära män man sad allt  
dä dänina, i du skall husväder och matmaran te o  
haus o dea däm te o stia fram i sitta wa di hus  
it. i dän wa dän te o buska o tacho a strypha på föttana o yära.

Skriv endast på denna sida!

Krusning  
om placering

say sin främmande man näppis haan, i dā shol ussichtas  
 i frater i shreytass, i man tå i dām i fōia fram dām, i dām  
 van dā le o fotratta mō sina invånninga, att man fändle  
 dām fōlant fram, fō si dā va andra sam va fänamare i  
 älla i rikare i finare, i dām shall man byta ptaksa  
 i niga ok tå i varan i fōia varan at dām fänärsta  
 platten sam va dā rätta högrätet framme pām hām  
 hänter, i sin shol man ha nā te tiv, i dām va da  
 samma stände i gån, fō si inen velt gån fōrt te doatt,  
 si dā va väura fōfädas sed me ett onödett i fästett  
 husanne, i fōanne om varan, fō si man shall ha  
 di älste i baste i rikaste fō say te doatt, i dā va ett  
 evennolett byvane i amvane flere slay, i sin va dā  
 fō de byudena te o ussichta i ta ha i niga i bo ha i all  
 andelighet, i gån habom dāra i staba i habom varan  
 i fōia i slasichta fō sin ännelhet, i unna tien ta matmaras  
 dām ene ätte dām andre i armen o leed fram te matboatt —

mã mœtt fœrbœranne i mœnna ursichtar, te man  
fick di frœmmade pœu sina platta, i sin le dœ ett liadant  
hausanne i takanne ve boatt, o anneman om vem sam  
sool bœrga, i tœ te say ær rœttana, dœ skoll ju va dœr æt  
ste buen van i hœnnes hœa, om man skoll fœty den gam  
la seden, mœn sau hœn dœ va nœr som va hit fœr mœ  
i rikana, o si dœn hœvades man om dœ, æt di skoll  
bœrga pœu rœttana fœst, i sin fick dœn matmoræn  
bestœmma vem som va vœrdia te o bœrga fœst i dœn  
lele dœ ett ursichtanne o h æt takanne i gœr, mœn  
matmoræn gick hœr boatt i byrde i ba dœm ta  
fœ say ætæ de æn hœla rœttana hœn stœll fram te dœm,  
ja si man hade o gœr en tre timna me en medel, fœ  
di dœ dœrina mœnna hausanne i bynne æt te dœr  
mœste tien i æsprœk, hœe fœr i ætte i ve boatt  
i sau va dœ ett skœlanne, i æt prœtanne unna tien sin vœs  
behœrde man gra tip pœu say nœ man va pœu strœhalas,

Kramning  
vid bœdet

Släktlingars hälsning, 3588, där sk vännskapshälsning 83

7  
LUNDS UNI  
FOLKMINNE  
ARKIV

Är en släktling kom till jänkning hur gick det till?  
ja så då va där gamla vandra släkthälsningen mått  
känslor i då vandra, go släkt, i te far i min, för han  
då va me en begrundar till i förnu, la emot min hjärtan  
hälsning i ta för go vänd måns ja va hemma ha se  
så då va it int som nå di främmande kom ma sig  
i ursäkta, nå boan i nära släktina kom di gick  
rätt in i stuan i hälsa på servant till sätt som  
släkthälsning va på den tien i då va må vän  
nad i andaktighet ska ja säga, för si på den  
tien rätt boan sinna föräldrar i strö vörnad  
i va som närmast ha för betydelse då ska ja  
säger va själva kärlekstyggen inom släkt  
skapet, för si då förmodar endast mellan  
modern i dottrarna, i på mellan syster  
som hade rätt bratt lära i kom hem, a tia på  
nå di skola skiljas it i ut i väran då va avskedhälsning

skriv endast på denna sida!



ja si då fäaham även må andam nå di va goa vänna  
 att pojkana härt sin gräbba påu bi nåsa i häh i an ståt  
 män si då va för di va glaa ve däm i ähha däm, män då  
 fäaham int utan att di va redett goa vänna i beriste  
 varan trohet, ja si att di härt say i egen hön i hesta  
 te baha nå di va en bit i från då va en arbeshäls  
 nin nå di gick i från varana, si då hallata man för  
 ständhätt, i va då allra bästa märkesmärket som en  
 pojk kunne visa sin gräbba nå han sto i säu ätte  
 han i haa te betyelse att di smool va varana  
 tröna, ja si nåh ha di härt varana i alla tida  
 män i smyg i ensamhet, för si att hälla varana säu  
 läne som int prästen hade gott däm liv te va sam  
 hält, si då va dän fallett då han ya säga, för si fick  
 man si då dän lele då ett fallett alö i dän va dän  
 gräbba int möt vää, för si dän hält man bränn  
 för o va för allmänheten påfögan i va en redia nyåh,

så då fick int förhållna nå som häst på då tien.  
 di första hästarna utbyttes mellan byggen i byarna i folk-  
 isyn nå di va fört komna från prästen, te en hedersbe-  
 tygelse framför gästarna, att di alltså var rätta, i må då  
 slöte då lät må herraropen, för si så ofta di veel  
 ha herratt så va då bara te o häst varan, så lele då  
 slakta herraropen uti bröllopsgåstarna må skott i skivan,  
 huskarna höll man allti besta ryggen te man fick såg  
 plats anvisad te o häst opp då på gästarna i  
 taburen ve sian på ramett då som va mönna spika  
 isatta för te o häst opp täckett på, ja si då va vantett  
 te o häst bläorna i samma räm som kallas brätt sto  
 för si då va i storstuan som vi nu kalla salen, si  
 då va hästen runt om hela storstuan öppe ve täckett,  
 ja si då va int såu fyäskett må när fintäut på då  
 tien, för si husaken va bara att man fick mat i köken  
 i då fans has rätta förpådär på ett ställe då ska ja säga,

Pratum junc

ANDRE TILFÖRLL

ja dät va ganska rärande för si man hade för sed att  
 man skulle spara en salm i dän skole dän ähita gammal  
 ta reda på i salmboken, i dän skole va en som passade  
 ti gästernas oppföranne unna tien di ha vatt te samman  
 hade man oppföatt say väl i städbatt, si dän ble dän en  
 fin salm som passade för bi gästa i vädfolke, män haod  
 man oppföatt say dänbitt, ja si dän ble dän en bebaglia  
 salm, t. x. lät oss para hem te vät fadavasslan, i skolyas  
 i från dätta skänd, o s. v. i sin fälde tal utä dän gamla  
 gamman som passade in te salmen, i dän haa man in  
 eaten o så om för si haa va äbt i haa bestämmelserätten  
 ja si nä dän va övastörkatt sett alla gammarna ha sin  
 lät mäs say hem utä fäninara di ha hatt mäs say dit  
 i te sitt haa avskessupen, i harran nett för huskan i  
 matmar i ett tashane, i luganne, i välsingelkeprat  
 i tash i livad i alla häle möylin i omöylin aralag  
 ja si man haa int beskriva dän gamla tien seda som di va

Brosskä

en vantia skäul på dän tien dā hallata man för  
braskäul si man sof fört en omgiun i sen bytte man  
magga, i si dän sa man beva braskapet in om värat  
begalag. o lätt si att eniheten fän väha te mellan oss för  
allti, i sen bytte wan om i yän säu att va o en fien sin  
magg, ya si dā va anra skäula sam dröts, si dā va dusskäl.  
i dän mäs shall man byta magga i sa shall man be  
hva varan vas äma män man dröts, i sä skäl pån dag  
min trone vän, ta din fup i pån dag vän, att vi ä hamba,  
hur man bynde te malas, ya si dā va vashen shre well ella  
trökt, sha ya sä, för si dā va int sedgerant pån dän ti  
cor, si dā va bara te o smita ut sin drän ella pia te o  
byna alla lia dant, att di va hallada te o hamma  
pän, begravnin, eller brälapp, kresniraöl, ya va dā skal  
va för slagt malas, i dā skal she tre dā i förväg sin att  
man huan hina mä o laga pänin, för si älla fram man int,  
för si dā va sham ä int ha nedin pänin mä say pån malas.

Duskäl

Björnin

ella han man int stanna där en vich sam vanlett va,  
 si där sam gich amhrin i byude han sich liv o lemna redde  
 beshed om va där shoal va för sat halas, för si fönnen sich  
 läva bli därätte i uttysel i mänd mē brähakar i pan  
 hakar, i poddina, i satasta, i brynasta, i en massa hrinta,  
 i bakelsa av männa slay, i menit ett staf brännin  
 ga si alla han man int komma på ett halas på en där  
 gamle gae tien, för si där va väusa föfädas sed att ett  
 redett halas shoal räha menst en vicha tom, nia  
 dyg, att vissa lyas ha hille samma där va rähatt, för  
 si där va playlagen i täratena sam allti shoal va te  
 kapa, för si där, där va där man hälla för lyalag i där  
 va di bänna sam shoal hälla ett tähett extra halas  
 en gäur om inatt sam vi talt om föaut, i därse va  
 de gjätshrevna gästana på ett tähett halas sam hää  
 ä prängan om, o där va där släkt i männa andra väuna,  
 på en hanra påsana där alla gästana va sambada i en redia bang.

dät var indelatt i husförsäkr i skabrata på dän tien, i  
si dän wa alla könnans skuldighet te o hulla länmat  
vasett äwa i dän raten te dän gätt rant ett slag i sin  
wa dän te o hälla på nylt i jän i si nå länmötet  
wa slut på hullen wa dän länmötet väden skuldighet  
te o bywa på en nedla mädde på alla di könnas mäd-  
deras hustru om dän ble på tien te mitt på natten  
innan prästen hade slutlän mädde länmötet, för si prästen  
wa någon mädde länmötet sin dän to ti i si han ywa say-  
inen brästa, för si han skal bli på stället hos dän  
hannen som länmötet wa sin dän to te fram på ma-  
nen innan nwan ham te o, för si man skod äta i  
suppa om ett bra tag ätte dän dän mädde länmötet  
i sin hand man ywa församlingens fadar te o prata mäd-  
de hristendarn i värlighet, i dän wa gamle sagor på  
dän tien som dän på gärd, i han to sina dramma  
liabra bra som könnarna i ywa men han har prata för dän

ja si då vi i fästa här alla de jefta som vi talat om,  
 i sin väd 20-årsna i där öra som int va jefta di had  
 sina bygderna, män si då fick ingen jägh va mår om då  
 som int fått inna maten 20 åra, si di som va yna di  
 va välblåsa te o va mår om tackett, för si fans då sina  
 una spåna mår få en ungdomshopp si där ygh  
 grätkana hem, för si då va en stor skam för dem te  
 o va i lag mår ta ha vänta som int ha om te bärälla,  
 män si då ha di ha tilltrödesrätt nå di va attan åra  
 fälda för si där räknades di för manvåra i yftestora,  
 i di ha sina bygderna för sig själva i int i blon ma  
 di jefta, si deras nöjeshalas då va allti bestämt te där  
 20-de och tolva si då va då sin hallade häststället som  
 skall äga nam inno tjänstapalmet slutade på sinna  
 tjänsta där 24-de i samma måne, si te ett tackett häststäl  
 sammanhållades sin män ungdom utav bärpöja i där som  
 va i där allan som tillät te o va mår, i de sam te hörde byaluyeti

Käust-öl

= Kvarst-öl

si då va inen sammastluting för nydumman te o lög-  
 ga i hof ella bestän. si då shoal en brän för vatt änn  
 ha som nå bänna ha sin högsammast i si då ham-  
 te där alla vaser gämn te då ha gant runt hela byn  
 lagett. ja si då shoal bänna gämn för sina pän o drän  
 regna payha i dän ha, i si för då shoal all bänna bestän  
 ett tichett haustäl vasett änn. si man gämn häresta i rix  
 ha pän då yille tt te huf va elve ella tälv. i sen it man  
 i rix te dän för si honen ha stält spelman mäsä  
 att man shoal ha då redett rallett te o sluta iv då  
 gamla tyä it ännatt mäs. fölyande da behövde man  
 int o gämn nästän dän pän man vild för då man ha  
 gant sä man na hästa i veska som då yick it  
 pän gämn för nästa änn te då neta tyäntafilhet  
 him te platten. ja si då va dän seden pän dän tien  
 att de gamle o äne shoal ha sinna halas för va säg, utan ve dän  
 nina i bandap dän va då allmant för gamla i änn smä i stän



under flyddas tider hade man icke några särskilda  
sammanslutningar som var utav särskildt hänsyns-  
värda föreningsform eller avtal och dylikt:

nå si då förhållanden varit int. si man va fria te o  
färd som en ville, mån si då va sän att då va vissa  
gärnor som höllt i hop. i dessa ungdomar di va allti  
te samman nå då va fråga om nan dans eller abrygar  
eller marken i täckhet. si då va därse gårdspågha i  
dåha allti i en samlin. för si då va sän att då end  
lygalagett veel allti slätt o bräcka må då andra  
lygalagett. i nå di då träffes pån abrygar eller pån  
marken o dansplatsen si då brötmatt di ihop för te  
o si vickna som hade blara sag i bli väst. i ja ska  
sä att dåhåna va int de sämmt te o bägga pån si di  
ska blint. för si di va rädda om sinna fäst pågha  
att di skval pån färd må smörg i för då sän flö  
dåhåna de främada o ja va di hoan i di va int rädda,

Slagsmål  
vid auktion  
märknader o

ja si män särskilt ledare ella i förman då va då  
 int tesatt på ynnett, män si dån som va väst te o slår i  
 int väld da då va han som va ledare för dām allihop i  
 då va han som ynn utbrattett ve slappmål si då va ynn  
 vrenshammett hur allt skal börja o sluta, māt bra ha  
 bar, o h i sannhet māt utskickelbova si dām han man hat  
 te sinna alla tiar från väuna påfärdas te, i för dā sin  
 skall man te o påtätta māt o bläa dām för si dā va ett  
 gammelt fädanehat som va brorsett te o vedagällas från  
 sin sätt, i dā ha rätt te in i väuna tiar, män nu säu  
 tra ya viert att ha braom te enihet i vänshaplihet,  
 män si unna flydda tiar dām skool di te o trätas o slår  
 om di bosa trädde då man dansade ve ett vägnjöl, sam man  
 allte ynn från dån tien, o alla från en lör sam man sam  
 lades, nänn si dā va int lant att dā him nan utskickel-  
 bo dit för si dām lör dā smång māt en gånn för di vlyuna  
 i dā lant int vänta från say dā skå ya dām säya. —

Skriv endast på denna sida!

ja si då färdig på en spärda, si då skool man invie  
as te bräa, i då skool man te o spänleda på di tetän  
ta hamrata, sam skool bli hans väylense te dän fäste  
tien, i si då va en hanna bränvin te fästahärsäl, i  
sieu skool han jära viss pro på sin stäma i nihet  
på en mäna sätt sam sed va, si då va te o på en löfta  
på en sten sam man pläyade te o löfta på en, män  
si då bränd att man räknade ut för ta ha tyngeauria  
sam ta dän löften i laa på en halv gämn te sän mä  
ett sam man lagatt te, i si då ble han utropad för  
dän nyhamlin gätten för att han var sän stäma i  
alla med dän jära say i gänt mä han, sän skool man  
bätta si ha viga man va te o färdig hør högt man  
honne hoppa, ja si man sant opp hoppfatta sam man  
skool pröva på en mä spränhopp, i man flay öva  
di stättu sam va tre alva höga sam ett nyfane, i sän  
skool man färdig dän på en o don bröck, i resa gast, smast -

Lyftestener.

Hoppning  
Dra krolc  
Resa gastu

i sprina fram, i ståu påu hnet, i blina påu slät sin,  
 ga si dån som hanne blara iu allt dånörina utan te o giu  
 bet han va mästapängen blan hela hopen, i dån fick han  
 dån fästa lina rötuppan te betänin o sen spenderade  
 man påu han, i fina iu de stäste to han påu sinna hån  
 na i hyssa de han i vältt männa slage i allehop di  
 anne karrada i skuch påu vasina röt, i dämä va han  
 innigda uti ordamlaget te allt sam de to say för  
 mä jillen, i duns, i friari, i slagsmäul, sam van sin  
 gäunbart påu dån tien, fä si dån va duns fravyn  
 on man ha slaget nån, om man ha vältt påu en  
 skrym, marhen, ella an testälvin, si dån fick man  
 löva o gåra dån man va opptagen te hån, si han fick  
 löva risa sinna hrafta i sitt hamör, älla va han  
 inen hån i dån va han int vån te o löva mankil  
 a belystäg o sin dån stora bechpärken sam man va beväpnad  
 mä nä man skool te tischadärina stora samlinan,

vad som angår nattfrievianna är gundligt anfäst  
 någon gång tidigare uti våra berättelser. se där!  
 Vi äro här till sammanslutningshalas, dans, och ritthet  
 frieri som förekom uti de församlares närvaro,  
 ett sådant gille tillkom genom tillhiatt bland ungdommen  
 som kalladt upp till sin respäktiva äldersgräns, som  
 var tynga är för gassa, och artan är för flitbar, hur vardat?  
 ja si man bestämde må. när man skulle att man skulle  
 fin lina hans magerin eller bae te o dansa på en på  
 si då va när man alla fäst skall ha red på en inom  
 man hann ta i te må o lägga i hop te ett tä hett  
 gille ja si då va ett gaa som fick då ält sår, o när  
 man ha då blott sin va då te o bestämna o sin  
 bärja te o skramla ihop pånna te halsett, o si  
 dåv skall man lägga te pån, sår, eller ältv shellin va  
 o dåv skall man göra en hväll i alla närvara sin  
 att man fick si va då hile, o sen räknar må va man skall ha

si för hvarandra va då le o skaffa brännvin o sirapshärvin  
 o en del söta sak som vanligt va mäs sällskapsvina i täckelt,  
 för si då ha sörgde för hvar en braka som di allte yga, så  
 då behöövde int pringarna o ha behöövde om, o den fick  
 man bea en gammal gammal te o styra om att för övrigt  
 ma gillat, för si di ene de skool dansa mäs, i dan ha  
 man en som spelade fela i en som spelte bältyappel i  
 si då fick båda va ett par som haan spela taktana  
 i hop, ja då skool va haan spelmanna då ska ja säga,  
 i si där pringarna dansen hela natten, ja då förstås  
 att man skool ha litet te livs i mellanåt sin att man  
 int tapte moett utan att man haan väna om redett  
 mäs gräbbana, mäs si då va int lönt att vän obe-  
 häria haan te ve en tischen samlingsheppa, för si där  
 lele då vänt av, där fick di allt ta te ben sin foatt  
 di haan, för si di då ha man ha skaffatt say di vel  
 man näck behöulla för si man va allt ymma par mäs.

Skriv endast på denna sida!

i si då va ve ett tåchett tefäll som männa friaria  
 kon te stån o si dåv tatte man om då siu alla di när  
 varanne höd att, o si då gra di för då att inen naan  
 shal bärga te o fjästra för då en gräblean, för si di ha  
 lätt vära att di nu va fästfälla o att inen naan shal  
 träna sig i mellan, då ara o hsin di sam iuga  
 hedas i trohetiläfte ve samma tefäll i deras när  
 vare, såv att di lichen bevettna ve nar trohet att  
 då shal bli ett ähta par av dem i inen man  
 shal få en hamma däm vära utan di shal för utte  
 bli ett i trohet i sanning, i si dåv drach di skäul  
 för dem, karrada i ly. Mörscheda dem må gra frum  
 gäun må trohet i förhållningar, för si man ha  
 int för se påu dän tien att man pålivada say  
 män si man ga varanna ett trohetens läfte uti  
 vettnes väruade, i då va näck hin gätt då som  
 pålivninen ä nu uti värua dän tra ya,

gaspen skulle alldrig bära hatt så länge  
han var gift.

Tyghatt

ja så då va sedan unna föfädernas till att man int  
skall ta hatt pän sitt huc från di lile yepta för si  
man haa då te te hen att nå man kan en som  
haa hatt pän spy dan veest man att han va yeft  
män si halmhatta pän samman då då fimm alla ha  
si då haa int må då i göra, då va tyghatta sam man  
int skal ha, si halmhatta då va allmänt för bär hää  
ra i hvarifolk, i för bär una i gamla, lra som gran  
barkhatten dän skall inen ha utan dän som va öv  
40, ännu, si dan veest man att han va älderman i  
dän skal man visa sämilt stött respäck för, si  
dän tilltalade man må då hederatt älderman,  
män si bär dära satta hatta kallade man för bol  
hatta eller svalhatta för si man haa dän endast  
nå då va solitt i vänt på samvaten, i di va  
bilia, di mastade bara talu skellin siu alla haa rö  
te o skaffa pyen tullen halmhatt eller granbarkhatt.

Halmhatt

 Granbark-  
hatt.



ja si då va där allt int tilltätt för än på sin 20 års ålder  
 si där va man hån som fört, när försökte läm i på  
 nät mäs när mäs si då va strängt förbjudet, i even  
 va då som begunde läm elka ga där nå stat hålla för  
 ut, för si då va där en falsk skam om en soavals sop  
 från han va intägen som hån iblan sällskapet, o si di  
 fick hålla int va mäs på nanna nager alla undans-  
 gillen såu låån di fick heta soavals i hansina i  
lammabagga i qu vet allt di fick heta, såu då va hålla  
 int rolett för där i hämma för si där skussade man  
 annan där i lätt där förstär att di va int manvätta  
 än, di fick hämta say te sitt lag i banadelen om di  
 veel ha nät rolett för say, ja si där samt vänta tien  
 för pågha va mella attan i tyngs ännu för si där va di  
 försämr te hära i förtara te haan, i liavoatt va där  
 mäs gräbbarna mellan 15-tan i attan ännu di vill va mäs män  
 di va försämr te fruntemma, i förtara te o leha mäs haan,

Skriv endast på denna sida!

August Andersson berättelse från och  
 med 44 till och med 100, om omväggar  
 framman se sidan 50, 51, i frågesåken  
 17, 18

MINDRE TILLFÖRLITLIGT